

[Justitsministeren.]

ministeriets skrivelse og de nævnte erklæringer giver udtryk for betænkelighed overfor flere af forslagens regler, navnlig ændringerne i næringsloven, og handelsministeriet har henstillet, at der foretages vidtgående ændringer i forslaget. I bemærkningerne til forslaget vil man finde et referat af de vigtigste punkter i den argumentation, som her er kommet til orde, og justitsministeriet har dertil knyttet sine bemærkninger. Resultatet er blevet, at man mener, man bør fastholde rigtigheden af de synspunkter, der ligger bag det oprindelige forslag, og forslaget fremsættes derfor uden ændringer af betydning i disse henseender. Det er forståeligt, om interesserede erhvervsorganisationer møder med en vis ængstelse overfor et forslag, der i videre omfang end hidtil giver straffede personer adgang til at udøve deres erhverv, men denne ængstelse er efter min mening ugrundet. Med den formulering, som reglerne efter forslaget har fået — herunder reglerne om domstolsprøvelse med hensyn til autorisationer og godkendelser —, skulle efter min opfattelse alle rimelige hensyn kunne tilgodeses på fyldestgørende måde.

Om enkelthederne skal jeg iøvrigt tillade mig at henvise til bemærkningerne til forslaget, idet jeg skal fremhæve, at handelsministeriets og erhvervsorganisationernes erklæringer naturligvis i deres helhed vil blive stillet til rådighed for det udvalg, jeg går ud fra vil blive nedsat.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg har dernæst den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til borgerlig straffelov af 15. april 1930, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939 m. v.*

Et forslag af samme indhold og for den overvejende del af bestemmelsernes vedkommende i samme udformning har to gange tidligere været fremsat for det høje ting af min højtærede forgænger. Forslaget, der første gang blev fremsat den 12. maj 1950, kom til første behandling i tinget og gik derefter i udvalg, men blev ikke færdigbehandlet her inden tingets opløsning. Derefter blev forslaget påny fremsat den 20. oktober 1950. Efter regeringsskiftet måtte jeg sætte mig nærmere ind i dets indhold og forarbejder, og jeg har nu samtidig med fremsættelsen af dette forslag trukket det tidligere forslag tilbage.

Siden forslaget sidst behandledes i det høje ting, er en tilsvarende lovgivning, der

på mange punkter viser overensstemmelse med, men også en del uligheder i forhold til det danske forslag, blevet gennemført i Norge. Den norske lov, der blev stadfæstet den 15. december 1950, vil utvivlsomt være af interesse for arbejdet i det udvalg, som sikkert vil blive nedsat, men har kun på et enkelt punkt, som jeg skal vende tilbage til, givet mig anledning til at ændre det udarbejdede forslag. Den heftige debat i og udenfor stortinget, som det af den norske regering fremsatte lovforslagskompleks gav anledning til, og som jeg har fulgt med stor interesse, har kun i ringe grad berørt det forslag, der svarer til det nu fremsatte; den har drejet sig om andre forslag, særlig om visse fuldmagter til regeringen til i kritiske situationer at træffe visse forholdsregler med eller uden stortingets samtykke til imødegåelse af den i den givne situation foreliggende fare.

Det foreliggende forslag indeholder ikke bestemmelser som dem, der har givet anledning til diskussion i Norge.

Det forslag, som jeg nu fremsætter, er altså i det store og hele i realiteten identisk med de af min forgænger tidligere fremsatte forslag. Dette betyder ikke, at jeg på alle punkter ville have foreslået den affattelse, forslaget nu fremtræder i, hvis jeg ikke i nogen grad følte mig tilskyndet dertil ved den omstændighed, at forslaget, som det forelå, er blevet udarbejdet efter forudgående forhandlinger med det af folketinget den 5. april 1949 nedsatte udvalg, er blevet drøftet ved en grundig første behandling i det høje ting, hvor det blev velvilligt modtaget af et flertal af partierne, og derfor formentlig må antages at kunne få en betydelig tilslutning i det høje ting, i hvert fald til forslagets hovedlinier.

Jeg har altså ment det rigtigt i det store og hele at fremsætte forslaget uden ændringer i forhold til de tidligere fremsatte forslag, idet jeg naturligvis vil være villig til at forhandle om forslag til ændringer i udformningen af de enkelte bestemmelser.

Den væsentligste ændring, som dette forslag indeholder i forhold til de tidligere fremsatte forslag, er den, at bestemmelserne om anvendelse af dødsstraf eller livsstraf efter forhandling med forsvarsministeren foreslås overført til den militære straffelov.

Det store spørgsmål, om livsstraf overhovedet bør anvendes, blev drøftet grundigt ved første behandling af lovforslaget i forrige samling. Jeg har forstået det sådan, at et flertal i dette høje ting, omend med stor modvilje, anser det for nødvendigt i de allergraveste tilfælde at foreskrive dødsstraf for